

IV декември, I картина

7.

Первият музикал.

Морава и аз ще те дам малки един съгубител ...

Питер.

Морава аз — със съгубител ^и тиок — ще те нямам по времо. Но ще тръбаш никакви четвъртници; ще ви дам едно ре, ще ви дам едно фа. Наш ще не запомниме?

Первият музикал.

Но ако ни дадеш един ре и един фа, все ще ни запомним.

Втори музикал.

Морава, скрийте си нюда и не отворявайте остроумището си.

Питер.

Паднеме се от мене бий морава —
ще скрия нюда си — и ще се бие
от своята прелестно остроумие.—
Отговорете ми, като морава:

» Родило кръгозорът стихът песен,
чуда ли скъбът когато пеярала,
на звуковете сребърната песен ...»

Зашо «сребърната песен», защо «на звуковете сребърната песен»? Какво ще кажете, Симон Струна?

Первият музикал.

Е, господине, защото среброто приятно звъти.

Питер.

Добре го каза! А ти какво ще кажеш, Хю Гудука?

Втори музикал.

Ще кажа, че песента е сребърна, защото на музиката
наме за песента се плаши в сребро.